

Монарха спокойно слушалъ войника и по казалъ :

— „Наистина ли?“

— Наистина.

И доказалъ доволно понятно истинността думитѣ си.

Слѣдъ осѣмъ мѣсяци Петъръ са върналъ Петербургъ и, при първото си отиване въ селъ заповѣдалъ да му дадатъ свѣденія имало ли е свободни хора въ селото, което са дало на Голови. Доказало са, че войника говорилъ правда, и на во величество заповѣдалъ да са причисли казаното село въ правителственно притежание и да са даде свободата на хората. Войника, който побудилъ въпросъ провъзвели въ капоралска служба, а Головинъ получилъ друго село.

Войниците на Петра Великий.

Господаря много често са срѣщалъ съ полковникъ и датския кралеве. Единъ пътъ, слѣдъ Полтавската побѣда, ималъ свидание и съ двоицата и, слѣдъ то обѣждали, отворили увеселителни разговори; минала речъ, между другитѣ, и за храбростта и прекословното повиняване на войниците датския кралъ казалъ, че трѣбва да са даде преимущество на неговитѣ войници, не за друго освѣнъ защото имали време, цѣли години, да осъвършенствуватъ военната дисциплина. Полския кралъ, напротивъ, отдавалъ преимуществото на своитѣ саксонски войници; той привождалъ изъ историята доста примѣри